

Sygn. akt V CNP 45/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie ze skargi B. Ś. i R. Ś.  
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia  
Sądu Rejonowego w Z. z dnia 23 maja 2012 r.,  
w sprawie z wniosku A. Ś.  
przy uczestnictwie R. Ś. i B. Ś.  
o zniesienie współwłasności,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 lutego 2014 r.,

**odrzuca skargę.**

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 23 maja 2012 r. odrzucił żądanie uczestników postępowania B. Ś. i R. Ś. o przeniesienie prawa własności w wyniku odwołania darowizny oraz zniósł współwłasność oznaczonej nieruchomości.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 23 maja 2012 r. uczestnicy postępowania B. Ś. i R. Ś. zarzucili naruszenie przez Sąd Rejonowy art. 199 § 1 pkt 2, art. 366, 231, 233 i 328 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519<sup>2</sup> § 1 k.p.c., można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego postanowienia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Ponadto, w myśl art. 519<sup>2</sup> § 2 k.p.c., w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie postanowienia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

W sprawie brak podstaw do stwierdzenia wyjątkowego wypadku, o którym mowa w art. 519<sup>2</sup> § 2 k.p.c. Wyjątkowe wypadki, o których mowa w art. 519<sup>2</sup> § 2 k.p.c., obejmują tylko okoliczności odnoszące się do nieskorzystania przez stronę z przysługujących jej środków zaskarżenia z przyczyn od niej niezależnych, np. z powodu ciężkiej choroby, katastrofy, klęski żywiołowej, błędnej informacji udzielonej przez pracownika sądu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2010 r., II CNP 39/10, i 8 sierpnia 2012 r., II CNP 29/12), skarżący zaś nie wykazali, że odrzucenie apelacji B. Ś. nastąpiło z takich właśnie przyczyn. Należy podzielić wyjaśnienia zawarte w postanowieniu Sądu Rejonowego z dnia 22 października 2012 r. oraz postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 6 grudnia 2012

r., że uchybienie przez B. Ś. terminowi do wniesienia apelacji nastąpiło z przyczyn, które jego obciążają.

Niezależnie od tego zaskarżone postanowienie w części odrzucającej żądanie uczestników postępowania B. Ś. I R. Ś. o przeniesienie prawa własności nie jest – jak tego wymaga art. 519<sup>2</sup> § 2 k.p.c. - postanowieniem co do istoty sprawy.

Z tych względów skargę odrzucono na podstawie art. 424<sup>8</sup> § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

db